Cuius pacē apud te ꝑ ſuis erratis iā frequēter adept⁹ ſum
Putas em̄ ob recidiuā nec locū ꝑcibus / nec venie relictuꝫ
eſſe. Sꝫ rogo patiaris in h̄ vno / me tibi eadē mēte repugn̄re
qua in oībus ſꝑ obſequi cōſueui. Venit ad me filius tuus
ſeſe ad pedes meos ſol oten⁹ ꝓſtratū faciēs / fleuit. rogauit
fecitqꝫ mihi fidē penitētie vere. Nūc ideo emendatū ſpero.
qꝛ ſe ſentit deliquiſſe. Dolorē em̄ peccati prim⁹ ad veniā gra
dus eſt. iraſceris ſcio. iraſceris merito / idqꝫ etiā ſcio amaſti
iuuenē / ꝛ ſpero amabis. Interim expedit ꝙ exorari te ſinaſ
licebit rurſus iraſci ſi rurſus delinquat. tūcqꝫ ꝙ iratus fue
ris. excuſatius facies. Remitte aliq̇d iuuētuti / illi⁹ remitte
lacrimis. Addo ego iā ꝑcibus ſuis / etiā meas tātoqꝫ cor/
dialius / q̄ꝫto ipm̄ acrius / ſeueriuſqꝫ corripui. Vidim⁹ ſe/
pe initia mala / fine claudi optio / ſi bonis ſe miſceat bona
videat audiatqꝫ. abibūt vicia ſucceſſione virtutū. errando
qn̄qꝫ diſcit᷑. Sepe em̄ error vnus dū errare puduit ab erro
ribus pſeruauit. Pudor em̄ ꝛ verecūdia ſcale ſunt. ad reſi
piſcentiā ꝛ ſalutē. Sꝫ q̄ melius agat diſtrictiſſime illi mi
natus ſuꝫ me nunqꝫ poſtea rogaturꝝ / h̄ illi quē terreri opoꝛ
tuit. tibi nō idē. nā foꝛtaſſe iterū rogabo. iterū impetrabo. ſit
modo tale vt me rogare id te preſtaē deceat. Vale. ꝛ ſi q̇d ex
me velis faciā diligēter. qꝫ libenter.

¶ Reſponſio ad epiſtolā precedentē

Sa. innūas amore puro coruſcas. Facilius errorib⁹ filij (
optime vir) ignoſcerē. ſi malā ſuā vitā in conſuetudinē nō
vertiſſet. Ois em̄ error / ꝛ ſi grauis videat᷑ dū naſcit᷑. leuis
tn̄ putatur dū in vſum venerit ꝛ ſine metu cōmittit᷑. Unū
viciū alterius ſꝑ cauſa ē. ex q̄ mox aliud q̄ſi ſua ſoboles ori
tur. tandē ex hoc itur in plura deterius. Q ō autē (vt ſcrib)
culpam agnoſcit. Quid queſo peius in errātē cadere poſſit.
quā culpā agnoſcere ꝛ nō dolere. Irriſor eſt non penitēs / q̄
adhuc agit cuius ſe dicit penitere. Quid q̄ſo ꝓdeſt ſi lacri/
mas fundat. gemitus / ſuſpiria / queſt⁹ / plāgatqꝫ qō geſſit
nec deſerit. Si em̄ (vt ſcribis) erraſſe ſe cognoſcit iā ſibi reus
et iudex eſt. q̄ commiſſa damnat. ſꝫ condemnata committit
Certe ſi (vite ſue rōem a ſeipo oculis retroductis exigat atqꝫ
tuerit rerū ſuaꝝ arbiter equus) facile ſeipm̄ damnauerit ipe

Sed eſto doleat/nymbo tamen facilius ī vicia relabētur. qui ſi q̇d boni ceperit nõ conſiſtit. Tunc em̄ om̄ia ꝑdite ruunt. dū que vicia fuerūt mores fiūt. Nec vero facile inducor. vt credaꝫ qđ errores/bona mente fateatur ⁊ doleat. ſed habet (neſcio) q̇d paramēti in lingua quo verba voluere nouit atqꝫ euoluere. ⁊ turpia facta palliato ſermone contegere. virtutes mētiri. ⁊ vicia negare. Si Iheronimo credimus cū defenditur culpa geminatur. Quis queſo vicioſior aut ꝑfitens vitiū/aut mentiens virtutē/certe is qui etiam mendaciū adijciens geminauit vicium. Manifeſtam em̄ culpaꝫ negare. augentis eſt crimen/non diluentis. Uale ex inſulis Maij tercia ſummo mane/oriente iam ſole/purganteqꝫ luce tenebras.

¶ Increpatio fratris ſup incauto mõ mercandi

Salutes ineſtimabili fauore fecūdas. Neſcio care frater/ quid audiam ꝙ nundinas vndiqꝫ indefeſſe viſitas. incau/teqꝫ mercaris. ⁊ qđ egrius me habet pluris ſepe merces emis quam vendas. quo facile proſpicitur non adeſſe tibi certaꝫ emendi manū/nec ſatis agnoſcere te mercium differētias. vel quanti vnaqueqꝫ res taxanda ſit. Fertur ꝙ in equis/vinis/⁊ allecibus/multa breui ꝑdidiſti. Si in tuum conſilium prudentia admiſſa eſſet cautius ageres. Neqꝫ tam młtis ſimul/tam quoqꝫ magnis/leui audacia te ingereres. O frater mi illud comicum ad omnia valet. Nequit ni/mis. Perualde timeo ꝙ non prius leuitas/ inconſulte audatie tue ſedabitur. q̄ꝫ effectibus infauſtis caſtigetur. Uno ſepe momento cadit. quod longo tēpore ſtructum eſt. Per/ditio leuiſſimi greſſus eſt. tante quidē celeritatis/ꝙ nõ taꝫ accurrat q̄ꝫ aduolet. Lucrum em̄ prouidos animos ſequit. longa cogitatione cõductos. Quod egrius aduenit tardi/uſqꝫ graditur. more limacis. Si quid igitur amicitia mea apud te ponderis habet. te paucioribus implicabis. Tutior illa puppis eſt que paruo flumine fertur. Sed forte ina/nis meus labor eſt. Nam a cunabulis te non vidi alium/ neqꝫ credo vſqꝫ gentium artificem eſſe qui te recudere/ aut poſſit retexere. Tamen inefficaces meas litteras eſſe ma/lui q̄ꝫ nullas/potuiſqꝫ fruſtra me ſcripſiſſe q̄ꝫ per incuriam